

دفتر نیویورک جامعه جهانی بهائی: کاوش در آینده کار

۲۰ فروردین ۱۴۰۲

دفتر نیویورک جامعه جهانی بهائی- تغییر شرایط کار در اثر دیجیتالی شدن، اتوماسیون، هوش مصنوعی و همچنین سایر نیروهای فناوری یا اجتماعی، افکار عمومی را درگیر طیفی از پرسش‌های عمیق کرده است: هدف از اشتغال چیست؟ چه نوع زندگی‌ای باعث رضایتمندی انسان می‌شود؟ ما به دنبال ساختن چه نوع اجتماعی هستیم؟

دفتر نیویورک جامعه جهانی بهائی این پرسش‌ها را در بیانیه جدیدی با عنوان «اشتغال و فراتر از آن: استفاده از توانمندی‌های همه برای کمک به اجتماع» بررسی می‌کند. این بیانیه در شصت و یکمین جلسه کمیسیون توسعه اجتماعی سازمان ملل ارائه شد.

این بیانیه خواستار بررسی پیش‌فرض‌های زیربنایی مدل‌های اقتصادی در رابطه با اشتغال است. جامعه جهانی بهائی می‌گوید در بسیاری از زمینه‌ها، مفهوم کار از صرفاً ابزاری برای بقا تغییر یافته است و کار به عنوان ابزاری در نظر گرفته می‌شود که افراد از آن طریق پتانسیل خلاق خود را برای مشارکت در بهزیستی اجتماع شکوفا می‌کنند.

این ایده در کانون فعالیت‌های نمایندگان جامعه جهانی بهائی در رابطه با موضوع امسال کمیسیون «تولید اشتغال شایسته و سازنده برای همگان به عنوان راهی برای غلبه بر نابرابری‌ها...» قرار داشت.

بیانیه جامعه جهانی بهائی به پیچیدگی‌های این هدف اشاره می‌کند: «تاریخ نشان می‌دهد که اشتغال به خودی خود همیشه باعث افزایش برابری نمی‌شود. به عنوان مثال، بسیاری از کشورها دوره‌هایی را تجربه کرده‌اند که در آن نرخ بالای اشتغال با نابرابری‌های گسترده همراه بوده است.»

در نشست جامعه مدنی سازمان ملل که در حاشیه این کمیسیون برگزار شد، لیلیان نکونزیمانا (Liliane Nkunjimana)، یکی از نمایندگان جامعه جهانی بهائی با بسط این ایده تأکید کرد که مدل‌های سنتی اشتغال و دستمزد برای تقویت جوامع عادلانه و پویا کافی نیستند.

او گفت: «مراقبت‌های ناکافی از کارگران در اقتصاد رسمی و غیررسمی، نابرابری‌های سیستمی‌ای را آشکار می‌کند که ریشه در برداشت‌هایی منفعت‌طلبانه از پیشرفت دارند و به پیشرفت عده انگشت‌شماری به بهای ضرر کل نوع بشر منجر می‌شوند.»

بنابراین چالش ما حرکت به سمت یک نظام اقتصادی عادلانه‌تر است که از بهره‌کشی از یک گروه خاص به نفع دیگران خودداری کند، نظامی که کرامت همه مردم را حفظ و نیازهای آنها را برآورده کند.

آرش فضلی یکی دیگر از اعضای هیئت نمایندگان جامعه جهانی بهائی و مدیر کرسی بهائی برای مطالعات توسعه در دانشگاه دوی اهیلیا (Devi Ahilya) در ایندور هند، با تکرار نگرانی‌های خانم نکونزیمانا، در مورد نیاز به بازنگری پارادایم اقتصادی‌ای که قرن‌ها بر بسیاری از جوامع حاکم بوده صحبت کرد. او بر اهمیت وابستگی متقابل و همکاری تأکید کرد.

دکتر فضلی توضیح داد که تفکر اقتصادی رایج که انسان ها را به عنوان «بازیگرانی خودخواه و به دنبال بیشترین سود می بیند و تلاش برای رشد اقتصادی نامحدود و ثروت بی اندازه را به عنوان کانون اجتماع» در نظر می آورد به بحران ارزش منجر شده است، وضعیتی که در آن ملاحظات اقتصادی همه ارزش های دیگر را تحت تأثیر قرار داده است. او گفت: «تقریباً تمام جنبه های زندگی انسان وارد بازار شده و بازار به برآورده کننده همه نیازها و آرزوهای بشریت تبدیل شده است.»

آقای فضلی افزود: «ما نیازمند مجموعه ای از ارزش های جدید مبتنی بر شرافت انسان هستیم و به اصولی نیاز داریم که رابطه پایدار با محیط زیست را تقویت کنند.» او همچنین بر اهمیت اصولی تأکید کرد که توانمندی همه افراد برای مشارکت معنادار در اجتماع های خود را به رسمیت می شناسد، بر یگانگی انسانیت متمرکز است و مروج از بین بردن ثروت و فقر شدید است.

خانم نکونزیماننا بر اهمیت علاقه رو به رشد در تمام سطوح اجتماع برای تغییر شکل آینده کار تأکید کرد.

وی گفت: «با پر بار ساختن گفتگوها درباره کار و با کاوش در اصول اخلاقی و معنوی مرتبط، می توان درک عمیق تری از این موضوع پیدا کرد که ما نه تنها به توسعه مهارت ها و توانایی های افراد برای اشتغال نیازمندیم بلکه همچنین نیاز به پرورش تعهد مردم به عدالت اجتماعی داریم.»

ایالات متحده:

اعلام «هفته صلح» توسط شهردار به افتخار سالگرد تأسیس کرسی بهائی

۲۵ فروردین ۱۴۰۲

آتن، جورجیا، ایالات متحده- کلی گیرتز شهردار منطقه آتن-کلارک، جورجیا، ۱۰ تا ۱۴ آوریل ۲۰۲۳ را به افتخار سی امین سالگرد تأسیس کرسی بهائی در زمینه صلح جهانی در دانشگاه مریلند، «هفته صلح جهانی» نامگذاری کرد. شهردار گیتز، بیانیه ای را امضا کرد که در آن بر اهمیت همکاری برای غلبه بر چالش های پیش روی اجتماع از جمله افراط گرایی مذهبی، نابرابری جنسیتی، نژادپرستی و دسترسی ناکافی به آموزش تأکید شده بود. او از همه شهروندان خواست «برای تحقق اصول صلح، عدالت و همبستگی انسانی که از تعالیم حضرت بهاءالله است، تلاش کنند». در این بیانیه همچنین آمده است: «شکاف گسترده بین این آرمان ها و وضعیت جهان، مردمان را، چه دین دار و چه بی دین فرامی خواند تا از حزب گرایی محدود فراتر رفته و برای تفاهم انسانی و صلح با یکدیگر همکاری کنند.»

این بیانیه در جریان سفر هدی محمودی به آتن صادر شد، جایی که به مناسبت سی‌امین سالگرد تاسیس کرسی بهائی برای صلح جهانی از او به عنوان مدیر این کرسی دعوت شده بود.

دکتر محمودی در طی این بازدید چهار روزه، مجموعه سخنرانی‌های تامل‌برانگیزی را برای دانشجویان و اساتید دانشگاه جورجیا ارائه داد و در طول هفته با اعضای انجمن روحانیت بین‌الادیان آتن بزرگ (Interfaith Clergy Partnership of Greater Athens) دیدار کرد.

فیلیپ هونگ، رئیس کالج مددکاری اجتماعی در دانشگاه جورجیا از این سخنرانی‌ها قدردانی کرد. «دیدار دکتر محمودی روح‌افزا بود. او برای دانشجویان، اساتید و کارکنان ما در دانشکده مددکاری اجتماعی روح صلح و شفقت را با خود به همراه آورد.»

وی افزود که تاکید دکتر محمودی بر گفتگو و اصل یگانگی، شرکت‌کنندگان را دعوت کرد تا «به جای رقابت‌های بی‌حاصلی که در آن یک گروه باید بر دیگری غلبه کند»، شیوه‌های خلاقانه‌ای را برای ترویج «صلح وحدت‌بخش و عدالت از طریق حمایت از حقوق بشر و رفاه، در کنار هم به عنوان یک نژاد مشترک بشری در نظر گیرند.»

دکتر محمودی ضمن تامل در مورد رویدادهای این هفته می‌گوید: «بهترین بخش این سفر، گفتگو و تعامل با دانشجویان بود. دانشجویان مشتاق‌اند در مورد چالش‌هایی که امروزه بشر با آن مواجه است صحبت کنند.»

سخنرانی‌های خانم محمودی طیف گسترده‌ای از موضوعات مرتبط با کار اصلی کرسی را پوشش می‌داد: نژادپرستی ساختاری و علل ریشه‌ای تعصب؛ ماهیت انسان؛ توانمندسازی زنان و صلح؛ حکمروایی و رهبری جهانی؛ و غلبه بر چالش‌های جهانی شدن محیط‌زیست.

دکتر محمودی همچنین از انجمن دانشجویان بهائی در دانشگاه جورجیا و بهائیان آتن برای ترتیب دادن این دیدار تشکر کرد.

مرکز جهانی بهائی:

ترک ارض اقدس پس از سال‌ها خدمت

۲ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - دو عضو از اعضای بیت‌العدل اعظم پس از سالیان طولانی خدمت مرکز جهانی بهائی را ترک می‌کنند. آقای استفن برکلند، ۷۱ ساله و آقای استفن هال، ۶۹ ساله که به مدت ۱۳ سال در هیئت حاکمه بین‌المللی دیانت بهائی خدمت کرده‌اند، سال گذشته درخواست استعفا از سمت خود دادند.

بیت‌العدل اعظم این درخواست را پذیرفت و در نوامبر ۲۰۲۲ اعلام کرد که آقای برکلند و آقای هال بعد از برگزاری سیزدهمین کانونشن بهائی در ماه جاری مرکز جهانی بهائی را ترک خواهند کرد.

کانونشن بین‌المللی در تاریخ ۲۹ آوریل تا ۲ مه ۲۰۲۳ با حضور تقریباً ۱۴۰۰ نماینده از سرتاسر جهان، در حیفا برگزار خواهد شد.

آقای برکلند اهل ایالات متحده و آقای هال اهل استرالیا هستند. هر دوی آن‌ها برای اولین بار در سال ۲۰۱۰ به عضویت بیت‌العدل اعظم انتخاب شدند.

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی: نمایندگان از سراسر جهان وارد ارض اقدس می‌شوند

۵ اردیبهشت ۱۴۰۲ (۲۵ آوریل ۲۰۲۳)

مرکز جهانی بهائی - حدود ۱۴۰۰ نماینده از بیش از ۱۷۰ کشور جهان برای شرکت در کانونشن بین‌المللی بهائی وارد حيفا شده‌اند. کانونشن بین‌المللی بهائی گردهمایی بی نظیری است که هر پنج سال یکبار در مرکز اداری و روحانی جامعه بهائی جهان برگزار می‌شود.

طی کانونشن بین‌المللی، این نمایندگان که تنوع نوع بشر را نشان می‌دهند در جلسات مشورتی شرکت نموده و هیئت حاکمه بین‌المللی دیانت بهائی، بیت العدل اعظم، را انتخاب خواهند کرد.

مشورت‌ها این موضوع را بررسی خواهد کرد که چه طور جامعه بهائی می‌تواند تلاش‌هایش برای مشارکت در حرکت بشریت به سمت صلح را شدت بخشد. این تلاش‌ها شامل برنامه‌های آموزشی‌ای هستند که برای جامعه‌سازی، اقدام اجتماعی و مشارکت در گفتمان‌های اجتماعی، ایجاد توانمندی می‌کنند.

نمایندگانی که در کانونشن بین‌المللی شرکت می‌کنند، اعضای شوراهای ملی بهائی کشورهای خود هستند که به صورت سالانه انتخاب می‌شوند. این مؤسسات که از آنها به عنوان محافل روحانی ملی یاد می‌شود، فعالیت‌های جامعه بهائی را در حوزه تحت اداره خود تحرک می‌بخشند و هدایت و حمایت می‌کنند.

این کانونشن از ۲۹ آوریل تا ۲ مه برگزار می‌شود. در روز نخست، نمایندگان گرد هم می‌آیند تا ۹ عضو بیت العدل اعظم را برای یک دوره پنج ساله انتخاب کنند.

تصاویر این خبر که در سایت سرویس خبری جامعه بهائی قابل مشاهده است، گوشه‌هایی از ورود نمایندگان و بازدید آنها از مقامات مقدس در حيفا و عکا را ارائه می‌دهد. این بازدیدها به شرکت‌کنندگان اجازه می‌دهد تا قبل از شرکت در کانونشن، خود را از نظر معنوی آماده نمایند.

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی:

نمایندگان از لحاظ معنوی برای مسئولیتی مقدس آماده می‌شوند

۸ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی — با نزدیک شدن به سیزدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی، نمایندگان از سراسر جهان خود را غرق در فضای معنوی اماکن مقدس بهائی کرده‌اند. این بازدیدها از اماکنی که ارتباط نزدیکی با زندگی حضرت بهاء‌الله و حضرت عبدالبهاء دارند، فرصت ویژه‌ای را برای نمایندگان فراهم می‌کند تا برای وظیفهٔ مقدس روحانی خود یعنی انتخاب بیت العدل اعظم آماده شوند. تصاویر موجود در سایت سرویس خبری جامعه بهائی گوشه‌ای از لحظات تاثیرگذاری را که نمایندگان در بازدید از اماکن مقدس بهائی در سفر به حیفا/عکا تجربه کردند نشان می‌دهد.

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی:

نمایندگان ۱۷۶ کشور برای انتخاب بیت العدل اعظم رای خود را به صندوق ریختند

۹ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی — ۱۲۵۰ نماینده از ۱۷۶ کشور از سراسر جهان، پس از روزها کسب آمادگی معنوی با بازدید از اماکن مقدس بهائی، امروز در گردهمایی پرشوری دور هم جمع شدند تا در نهایت احترام آرای خود را برای انتخابات بیت العدل اعظم به صندوق بیندازند. در مجموع بیش از ۱۵۹۰ رای به صندوق ریخته شد از جمله رای افرادی که خود امکان حضور در این مراسم را نداشتند. خانم هالی وودارد (Holly Woodard)، یکی از اعضای دارالتبلیغ بین‌المللی که اداره جلسه را بر عهده داشت، در سخنان خود در ابتدای مراسم، بر اهمیت این گردهمایی تاکید کرد و اشاره کرد که این کانونشن «بیشترین تعداد محافل و افراد شرکت‌کننده را در طول تاریخ کانونشن‌های بین‌المللی داشته است.»

دکتر وودارد به تحول جامعهٔ جهانی بهائی در طی چند دههٔ گذشته اشاره کرد، از زمانی که برای نخستین انتخابات بیت العدل اعظم در سال ۱۹۶۳ «۲۸۸ عضو از ۵۱ محفل روحانی ملی و منطقه‌ای در سالن اصلی خانه حضرت عبدالبهاء در حیفا گرد هم آمدند».

در آغاز کانونشن، شرکت‌کنندگان یادی کردند از بهائیان ایران که چندین دهه است از تشکیل مؤسسات بهائی و در نتیجه انتخاب نماینده محروم هستند. به یاد جای خالی آن‌ها سبد گل زیبایی حاوی ۹۵ رز قرمز روی صحنه قرار گرفت. رای‌گیری امروز صبح نقطه اوج یک فرآیند انتخاباتی جهانی بود که هر بهائی بزرگسالی می‌تواند در آن شرکت کند. وجه تمایز انتخابات بهائی عدم داشتن نامزد و مبارزات انتخاباتی است.

نمایندگان کانونشن بین‌المللی که اعضای تمام محافل ملی بهائی هستند، در برگه رای محرمانه، به ۹ نفری که معتقدند برای عضویت در بیت العدل اعظم مناسب‌ترین افراد هستند، رأی می‌دهند.

برخی از وظایف بیت العدل اعظم، که توسط حضرت بهاءالله در کتاب احکامشان مقرر شده است، شامل تاثیرگذاری مثبت بر رفاه نوع بشر، ترویج آموزش و پرورش، صلح و رفاه جهانی و همچنین محافظت از شرافت انسان است.

بیت العدل اعظم وحدت جامعه جهانی بهائی را حفظ کرده و این جامعه را هدایت می‌کنند تا توانمندی خود را برای مشارکت در ساختن یک تمدن جهانی مرفه توسعه داده و بینش حضرت بهاءالله نسبت به صلح جهانی را به واقعیت تبدیل کند.

بعد از برگزاری مراسم انتخابات بیش از ۲۰۰۰ نفر شامل نمایندگان، مشاورین و سایر شرکت‌کنندگان که نمایانگر تنوع نوع بشر بودند عید رضوان را جشن گرفتند.

عید رضوان گرامیداشت سالگرد اعلان امر حضرت بهاءالله به عنوان پیام‌آور الهی ۱۶۶ سال پیش است. حضرت بهاءالله اصول اساسی معنوی‌ای را که در کانون آموزه هایشان قرار دارد تشریح فرمودند و فرارسیدن مرحله جدیدی از تکامل زندگی نوع انسان را بشارت دادند.

«چشم‌اندازی گسترده»: فیلم جدید تلاش‌های بهائیان برای تحول اجتماعی را بررسی می‌کند

۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - «چشم‌اندازی گسترده» فیلمی به سفارش بیت العدل اعظم، اوایل امروز در سیزدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی به نمایش درآمد.

این فیلم تلاش‌ها را در چهار منطقه از جهان نشان می‌دهد که در آن مردم، جوامع و مؤسسات با هم کوشش می‌کنند تا قوه تحول‌بخش آموزه‌های بهائی را به سمت تغییر اجتماعی هدایت کنند.

این فیلم ۷۲ دقیقه‌ای را در آدرس www.bahai.org/expansive-prospect/fa می‌توانید با زیرنویس فارسی ببینید.

An Expansive Prospect

رای‌گیری برای مشخص شدن نفر نهم

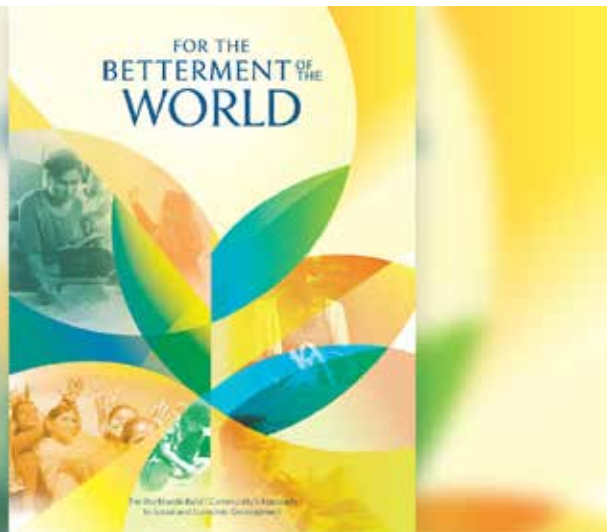
۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی- در ادامه مراسم رای‌گیری دیروز برای انتخاب بیت العدل اعظم، مسئول ارشد شمارش آرا امروز صبح اعلام کرد که برای انتخاب نهمین فرد، دو نفر آرای برابر به دست آورده اند. برای مشخص شدن نفر نهم امروز بعدازظهر رای‌گیری مجدد صورت خواهد گرفت. قرار است نتایج انتخابات بیت‌العدل اعظم فردا در کانوشن اعلام شود.

«به سوی جهانی بهتر»:

انتشار نسخه جدیدی در کانوشن بین‌المللی

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی — نسخه جدیدی از نشریه «به سوی جهانی بهتر» منتشر شده است که تلاش‌های جامعه بهائی همراه با فعالان اجتماعی از همه اقصای اجتماع برای مشارکت در پیشرفت مادی و اجتماعی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

این نشریه که توسط سازمان توسعه بین‌المللی بهائی در مرکز جهانی بهائی تهیه شده است، تصویری از نحوه پیشرفت توسعه اجتماعی و اقتصادی بهائی ارائه می‌دهد. این نشریه بیان می‌کند که یکی از ویژگی‌های اساسی توسعه اجتماعی و اقتصادی بهائی چارچوبی در حال تکامل برای یادگیری جمعی است که ریشه در اصول روحانی آموزه های بهائی و این اعتقاد دارد که همه انسان‌ها «برای اصلاح عالم خلق شده‌اند». این نشریه برخی از عناصر کلیدی این چارچوب را بررسی می‌کند و نمونه‌هایی از این تلاش‌ها را از تمام نقاط جهان ارائه می‌کند.

اصول و رویکردها

به نقل از این نشریه توسعه در طول دهه‌ها به عنوان فرآیندی پیچیده شناخته شده است که نمی‌توان آن را به تنهایی با رویکردهای مادی حل کرد. سیاست‌گذاران و فعالان توسعه به طور فزاینده‌ای علاقه‌مند به یادگیری در مورد نقش معنویت و دین در تقویت عملکرد توسعه شده‌اند.

«به سوی جهانی بهتر» این ایده را بررسی می‌کند و چندین مفهوم و اصل را بررسی می‌کند که در پیشبرد تلاش‌های بهائی در اقدام اجتماعی ضروری هستند از جمله: یگانگی و عدالت، دعوت به بازتعریف روابطی که اجتماع را حفظ می‌کند، هماهنگی علم و دین و تأکید بر این نکته که «دین بدون علم به سرعت به سطح خرافات و افراط‌گرایی تنزل می‌یابد و علم نیز بدون دین نیز صرفاً به ابزار ماده‌گرایی خشک تبدیل می‌شود»، و مشارکت همگانی که مستلزم گسترده‌ترین مشارکت هر یک از اعضای خانواده بشری از هر پیش‌زمینه‌ای است.

مفهوم قابلیت‌سازی در تمام سطوح اجتماع ارتباط نزدیکی با هدف مشارکت همگانی دارد که مردم، جوامع و نهادها را عاملان فعال در تعیین مسیر توسعه خود می‌بیند.

یکی از دلالت‌های این اصل که این نشریه به آن توجه می‌کند این است که تغییر اجتماعی پروژه‌ای نیست که یک گروه به نفع گروهی دیگر انجام دهد. بلکه با قبول این واقعیت که هیچ ملت یا کشوری به وضعیت صلح و رفاه واقعی دست نیافته است که بتواند الگویی برای دیگران باشد تا از آن پیروی کنند، نیاز به یک فرآیند یادگیری در هر بافتار اجتماعی و فرهنگی درباره معنا و دلالت‌های توسعه در تمامی ابعاد آن - مادی، معنوی و اجتماعی- مشخص‌تر می‌شود.

حوزه‌های عمل و طیف فعالیت‌ها

این نشریه طیف وسیعی از تلاش‌ها در زمینه توسعه بهائی را بررسی می‌کند، از پروژه‌های مردمی در مقیاس کوچک گرفته تا برنامه‌های توسعه پیچیده که سازمان‌های الهام گرفته از آئین بهائی اجرا می‌شوند. این تلاش‌ها پاسخی به نیازهای محلی هستند و به یک یا چند حوزه از جمله آموزش، کشاورزی، محیط زیست، هنر و رسانه، بهداشت، اقتصاد محلی، پیشرفت زنان و کمک‌های بشردوستانه مربوط می‌شوند. این نمونه‌ها طیف وسیعی از شرایط اجتماعی و فرهنگی را در هر قاره در بر می‌گیرند، و نشان می‌دهند که برای جامعه بهائی، توسعه فرآیندی است که لزوماً همراه با جامعه‌سازی و اقدام محلی در هر منطقه از جهان است. این نشریه تأیید می‌کند که با یادگیری ترکیب دیدگاه‌های دین و علم در این تلاش‌ها، می‌توان بینش‌ها و مسیرهای جدیدی برای بهبود وضعیت بشر پدید آورد.

روند مداوم یادگیری

«یه سوی جهانی بهتر» بر یادگیری به عنوان یکی از موضوعات اصلی و همین‌طور شیوه عمل در تلاش‌های اقدام اجتماعی بهائی تأکید می‌کند. این یادگیری شامل مطالعه مداوم، مشورت، اقدام و تأمل و بررسی است که همه در پرتوی بینش‌های علم و دین انجام می‌شود. این فرآیند توسط ترتیبات و ساختارهای در حال تکامل در همه سطوح، از محلی تا بین‌المللی، برای تسهیل یادگیری در مورد توسعه پشتیبانی می‌شود. از طریق این فرآیند یادگیری، بینش‌ها از محله‌ها و روستاها توسط مؤسسات منطقه‌ای و ملی بهائی به مجموعه وسیع تری از دانش متصل می‌شود و سازمان توسعه بین‌المللی بهائی به عنوان نهادی در حال یادگیری برای ترکیب تجارب جهانی در توسعه عمل می‌کند. سیستماتیک کردن یادگیری‌ها جوامع را در سرتاسر جهان قادر می‌سازد تا از دانش روزافزون در مورد توسعه بهره ببرند و در تولید آن مشارکت کنند. جدیدترین نسخه «به سوی جهانی بهتر» چهارمین نسخه از این مجموعه است. ویرایش‌های قبلی در سال‌های ۲۰۰۸، ۲۰۰۳ و ۲۰۱۸ منتشر شدند. نسخه‌هایی از این نشریه در میان حدود ۱۴۰۰ نماینده و مشاور در کانونش بین‌المللی بهائی که ۲۹ آوریل آغاز شد توزیع شد. این نسخه جدید در وبسایت Bahai.org قابل دسترسی است.

Development Organizations

Among the range of Bahá'í endeavors that are contributing to the field of development are formal development organizations. While generally overseeing one or more sophisticated development programs, such initiatives also grow organically in scale and complexity, depending on circumstances. Some of these organizations have gained the capacity to engage in relatively complex areas of activity and to establish working relations with agencies of government and civil society.

As projects of social action grow and diversify, organizational structures evolve to ensure their long-term viability and to meet expanding needs. At present, Bahá'í development organizations fall into one of two categories. Some are agencies of Bahá'í governing councils, while others are initiatives undertaken by groups of individual Bahá'ís—often with like-minded colleagues—as nonprofit, nongovernmental organizations operating under the laws of their respective countries. Both types of organizations have as their aim the application of the Faith's teachings to one or more areas of social concern.

Typically brought into being by a small group of individuals, such an agency begins its work on a small scale and increases the range of its activities as resources and learning permit. Over time, it may develop the capacity to pursue a number of lines of action to address challenges of local communities and entire regions in a coordinated fashion. To this end, it systematically raises human resources and promotes the generation, application, and diffusion of knowledge about one or another aspect of development. By fostering action and reflection in diverse fields and systematizing the knowledge being gained, such an organization supports the efforts of individuals, communities, and institutions to learn about and contribute to the transformation of society.

When a Bahá'í-inspired development organization is established, emphasis is naturally placed on the quality of its activities; clarity about an optimal size is gradually achieved as the notion that "bigger is better" is set aside. An organization operating in a region derives meaning, in part, from its relationship to other efforts; it is one of several interacting endeavors through which consistent progress is achieved. Local Bahá'í institutions typically provide advice and encouragement to such agencies as they learn to maintain coherence between the interacting processes within a community. As an organization grows in its capacity and its work becomes more defined, it is able to establish increasingly effective and meaningful working relations with agencies of government and civil society.

Today, there are over 170 Bahá'í-inspired development organizations worldwide with relatively complex programmatic structures and significant spheres of influence, each at a different stage of evolution. The following pages provide a glimpse into the work of some of these agencies.

Canada

Zambia

Luxembourg

Kenya

MORE ON BAHÁ'Í-INSPIRED DEVELOPMENT ORGANIZATIONS

The Netherlands: Breakwell Institute (p. 50 in "Releasing the Potential of Youth").

North America: Network of organizations (p. 51 in "Releasing the Potential of Youth").

Colombia: FUNDAEC (p. 56 in "Preparation for social action").

Cameroon: Emergence Foundation for Education and Development (p. 56 in "Preparation for social action").

Uganda: Kimanya Ngyiro Foundation (see p. 62 in "Agriculture").

Zambia: Inshinda Foundation (p. 62 in "Agriculture").

Democratic Republic of the Congo: Fondation Erihan-Connaissance (p. 62 in "Agriculture").

Democratic Republic of the Congo: Graine d'Espoir (p. 64 in "Health").

India: Foundation for the Advancement of Science (p. 65 in "Health").

Luxembourg: Unity Foundation (p. 89 in "Contributing to the Discourse on Development at Various Levels").

فیلمی کوتاه روند ساخت و ساز این پروژه را بررسی می‌کند

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۲

آرامگاه حضرت عبدالبهاء

مرکز جهانی بهائی - امروز مستند کوتاهی دربارهٔ ساخت آرامگاه حضرت عبدالبهاء منتشر شد. این مستند ۲۲ دقیقه‌ای که به سفارش بیت العدل اعظم به مناسبت سیزدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی ساخته شده است، امروز برای نمایندگان به نمایش درآمد. این فیلم داستان ساخت آرامگاه حضرت عبدالبهاء، از جمله تلاش‌ها برای پاکسازی محوطه پس از آتش‌سوزی ناشی از حادثه در اوایل آوریل ۲۰۲۲ را بیان می‌کند.

نسخه فارسی این فیلم در یوتیوب در این آدرس bit.ly/41pVhuc قابل مشاهده است.

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی:

اعضای بیت العدل اعظم انتخاب شدند

۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - نتایج انتخابات بیت العدل اعظم، هیئت حاکمه آئین بهائی، اعلام شد. نمایندگان سیزدهمین کانونشن بین‌المللی بهائی از طریق رای‌گیری با برگه رأی اعضای بیت العدل اعظم را انتخاب کردند. اعضای انتخاب‌شده عبارتند از: چونگو مالیتونگا، پل لمپل، خوان فرانسیسکو مورا، ایمن روحانی، پیمان مهاجر، شهریار رضوی، پراوین مالیک، آندره دونوال و آلبرت انشیسو انسونگا. اعضای بیت‌العدل اعظم برای یک دوره ۵ ساله انتخاب می‌شوند.

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی:

مشورت‌ها الهام‌بخش امید تازه‌ای برای آینده بشریت

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - کانونشن بین‌المللی بهائی امروز بعد از چندین روز مشورت به پایان رسید. نمایندگان حاضر در کانونشن درباره فرآیند توانمندسازی که در سراسر جهان، به منظور کمک به پیشرفت معنوی، اخلاقی و مادی جوامع در حال انجام است، مشورت کردند.

تسا اسکرین، عضو هیئت مشاورین قاره‌ای استرالیا و اقیانوسیه که یکی از جلسات را اداره می‌کرد، در سخنان آغازین خود گفت: «چشم‌انداز پیش روی ما، دلالت‌های بسیار گسترده‌ای دارد. هر کشوری که نمایندگان در اینجا جمع شده‌اند و کشورهایی که نتوانسته‌اند حضور داشته باشند... در حال یادگیری پیشرفت در مسیر توسعه خود هستند.»

رمضان عسگرلی از آذربایجان تجربیاتی از کنفرانسی ملی با موضوع همزیستی را به اشتراک گذاشت. این کنفرانس توسط کمیته دولتی انجمن‌های دینی برگزار شده بود و الهام‌گرفته از بحث و گفتگو با جامعه بهائی در مورد اصل وحدت در کثرت بود. او گفت: «این اولین کنفرانس کشور ما با موضوع انسجام اجتماعی بود. بر اساس آن تجربه، دولت برگزاری کنفرانس‌های بسیاری را در سراسر کشور تشویق کرد تا موضوعاتی مانند خدمت ایثارگرانه را به عنوان راهی برای تقویت تاروپود اجتماع ما مورد بررسی قرار دهد.»

کارمن روخاس از ونزوئلا در مورد تلاش‌های خستگی‌ناپذیر شرکت‌کنندگان جوان در تلاش‌های جامعه‌سازی بهائی در شرایط دشوار اجتماعی صحبت کرد. «مشکلات اجتماعی و اقتصادی باعث مهاجرت مردم از ونزوئلا شده است. با این حال، جوانانی که در تلاش‌های جامعه‌سازی هستند، کمتر تحت تأثیر چنین نیروهایی قرار می‌گیرند. آن‌ها نشان داده اند که نقش‌آفرینان موثری هستند. آن‌ها برای رسیدگی به نیازها، پروژه‌های اقدام اجتماعی انجام می‌دهند و انتخاب می‌کنند در کشور بمانند تا در ساخت آینده آن مشارکت کنند.»

الکساندرا استپانووا، نماینده‌ای از مولداوی به قدرت ابتکار عمل در سطح توده مردم اشاره کرد که اخیراً به تاسیس یک سرای محله انجامیده است. او تأکید کرد که نیروی خلاق پشت این دستاورد شکل‌گیری فضاهای مشورتی‌ای بوده که «به مقامات محلی، والدین و خود جوانان کمک کرده تا در مورد اینکه چگونه می‌توانند با یکدیگر برای تحقق این چشم‌انداز همکاری کنند، گفتگو کنند.» در نتیجه این روند، کودکان و جوانان بیشتر نسبت به نگهداری از این مرکز احساس مسئولیت می‌کنند، مرکزی که در کانون تلاش های جامعه برای تلاش در راه بهبود محیط اطرافشان خواهد بود.

بالاکسیا توگولا، نماینده‌ای از مالی گفت که بسیاری از زنان در روستای او برای سوادآموزی با مشکلات زیادی روبرو هستند. تلاش‌های بهائیان عمدتاً بر پیشرفت زنان متمرکز بوده است. او گفت: «ما جلسات دعا و همچنین برنامه‌های توان‌افزایی روحانی و اخلاقی‌ای را برگزار می‌کنیم که به روی همه زنان روستا باز است. این برنامه‌ها به شرکت‌کنندگان در بهبود مهارت‌های سوادآموزی کمک می‌کند و برخی از زنان خودشان تسهیلگر می‌شوند.»

بسیاری از نمایندگان، که برخی از آنها خود کاملاً جوان بودند، بر اهمیت کارشان با جوانان و تأثیر عمیق این موضوع بر زندگی فردی و جمعی تأکید کردند.

در لحظه‌ای بسیار دل‌گرم‌کننده که لبخند به لب‌ها آورد، یک نماینده جوان در کنار معلم کلاس کودکان بهائی خود برای صحبت پشت میکروفون قرار گرفت. آن‌ها هر دو در محفل روحانی ملی جزایر کارولین خدمت می‌کنند. این نماینده به نقش مهمی که معلمش در پرورش هویت روحانی او و تقویت تعهدش به خدمت ایفا کرده بود اشاره کرد که نشان‌دهنده قدرت تحول‌آفرین برنامه‌های آموزشی بهائی است.

تعداد زیادی از شرکت‌کنندگان از نتایج قابل توجهی صحبت کردند که در نتیجه درک قدرت موجود در مؤسسه آموزشی و پذیرش مسئولیت برای رشد و توسعه آن حاصل می‌شود.

نوا خرم احمد، نماینده ای از لتونی، گفت که در کشوری که جوانان از سنین کم با سطوح بالای اعتیاد به الکل و مواد مخدر مواجه هستند، برنامه‌های توان‌افزایی اخلاقی ارائه شده توسط مؤسسه آموزشی بهائی به «فضاهای امن» تبدیل شده است. او گفت این تلاش‌های آموزشی «به جوانان کمک کرده است تا مسئولیت توسعه خود را بر عهده بگیرند. این جوانان هر ماه موضوع متفاوتی را برای یادگیری انتخاب می‌کنند، مانند خدمت، سلامتی و دوستی. آن‌ها به فضاهای اجتماعی حس آرامش و صلح را القا می‌کنند.» برخی از والدین با مشاهده تغییر فرزندانشان، در حال تلاش برای ایجاد فضاهای مشابه برای خود هستند.

جویدیت واتسون، از نیوزلند، در مورد منطقه‌ای در آن کشور صحبت کرد که توسط طوفان ویران شده بود. او گفت که محله‌ای که تلاش‌های جامعه‌سازی بهائی در آن جریان داشت، توانست «به سرعت و به طور مؤثری برای ارائه حمایت مادی و معنوی از خانواده‌های آسیب‌دیده خود را هماهنگ کند». او همچنین گفت که روابطی که در طول زمان با مقامات محلی از طریق این تلاش‌ها ایجاد شده بود، برای همکاری مؤثرتر در طول بحران ضروری بودند. او تأکید کرد که برنامه‌های آموزشی بهائی «ظرفیت مردم را برای شناخت و پاسخگویی به نیازهای محله‌هایشان افزایش می‌دهد».

رامون فومون، نماینده‌ای از اروگوئه، در مورد توانایی رو به رشد محافل روحانی محلی بهائی برای الهام بخشیدن و هدایت تلاش‌های جوامعی که به آنها خدمت می‌کنند، صحبت کرد. «این محافل محلی در حال یادگیری روش‌هایی برای توسعه ظرفیت افراد و جامعه برای به عهده گرفتن مسئولیت رشد خود هستند.» رویکرد محفل روابط بین افراد، جوامع، مؤسسات و نهادها را در سطح محلی تقویت می‌کند و حس قوی همکاری و حمایت متقابل را افزایش می‌دهد.

سونلا ماریا هیرن، عضو هیئت مشاورین قاره‌ای آمریکا که اداره یکی از جلسات را بر عهده داشت در مورد «نوع جدیدی از فعالان اجتماعی، برخاسته از جنبش جوانان فعال در اقدامات آموزشی الهام‌گرفته از آموزه‌های بهائی» صحبت کرد. او گفت که این جوانان هویت معنوی قوی برای خود احساس می‌کنند که آن‌ها را تجهیز می‌کند «تا در برابر تأثیرات اجتماع در حال زوال مقاومت کنند و به قهرمانانی جسور و روشن‌بین برای بهبود اجتماعی تبدیل شوند».

سیزدهمین کانونشن بین‌المللی:

نمایندگان با انعکاس روح وحدت راهی کشورهایشان می‌شوند

۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۲

مرکز جهانی بهائی - سفر شرکت‌کنندگان در کانونشن بین‌المللی بهائی، عصر دیروز، در حالی که عید رضوان را در محوطه مقدس اطراف آرامگاه حضرت بهاءالله در بهجی جشن گرفتند و شدیداً از این تجربه تاثیرگذار الهام گرفته بودند در اوج احساسات به پایان رسید.

عید رضوان جایگاه ویژه‌ای برای بهائیان دارد و بزرگداشت دوره‌ای است که حضرت بهاءالله، بنیانگذار این دین، رسالت خود را به عنوان پیام‌آور الهی، به صورت عمومی اعلام کردند. این جشن دوازده روزه که از ۲۱ آوریل تا ۲ مه برگزار می‌شود، زمان شادی و تأمل برای بهائیان سراسر جهان است. نمایندگان حاضر در کانونشن از روح حاکم بر عید رضوان، که نماد لحظه‌ای محوری از وحدت و تجدید قوای روحانی است، الهام گرفتند.

در حالی که شرکت‌کنندگان راهی بازگشت به خانه می‌شدند، مراسم بزرگداشتی که در بهجی برگزار شد پایان تاثیرگذاری برای کانونشن بود. این نمایندگان با الهام از تجربه روزهای گذشته به کشورهائیشان در سراسر جهان بازمی‌گردند تا تلاش‌های مداوم برای ساخت جوامع صلح آمیز را تقویت کنند.

مجموعه‌ای از تصاویر روز پایانی کانونشن و جشن روز دوازدهم رضوان در بهجی را می‌توانید در سایت سرویس خبری جامعه بهائی مشاهده کنید.

جامعه جهانی بهائی:

خانه اسناد بهائی‌ستیزی در ایران

۱۹ اردیبهشت ۱۴۰۲

جامعه جهانی بهائی، ژنو- تشدید حملات علیه جامعه جهانی بهائی ایران در ماه‌های اخیر، جلوه‌ای از آزار و اذیت مداوم و دامنه داری است که از آغاز آئین بهائی بر بهائیان این کشور وارد شده است. اسناد این حملات مداوم که حکومت ایران به آن دامن می‌زند در طول سال‌ها جمع‌آوری و مستند شده است.

مجموعه گسترده‌ای از این اسناد که هر روز بر تعداد آن افزوده می‌شود، توسط جامعه جهانی بهائی جمع‌آوری شده و به صورت آنلاین در سایت خانه اسناد بهائی‌ستیزی در ایران در آدرس

<https://iranbahaipersecution.bic.org/fa> در دسترس است. این وبسایت امکان دسترسی مورخان، پژوهشگران، فیلمسازان، روزنامه‌نگاران و عموم مردم را به اسناد تاریخی سیر این آزار و اذیت‌ها و نمونه‌های متعدد آن فراهم می‌کند.

در حال حاضر، این مجموعه منحصر به فرد حاوی بیش از ده‌هزار سند، عکس، فایل‌های صوتی و فیلم‌های مربوط به آزار و اذیت بهائیان در ایران از سال ۱۲۲۷ خورشیدی (۱۸۴۸ میلادی) تا امروز است. بیشتر مطالب موجود در آرشیو به موج اخیر سرکوب بهائیان پس از سال ۱۳۵۷ (۱۹۷۹ میلادی) مرتبط می‌شود.

اسناد این آرشیو قابلیت جستجو دارند و اصل‌سندها نه تنها به صورت تصویر موجود است، بلکه متن آنها با زحمت و دقت زیاد رونویسی شده‌اند و هم اصل فارسی و هم ترجمه انگلیسی آنها در دسترس است. این ویژگی‌ها این آرشیو را به یک پایگاه اسناد منحصر به فرد در نوع خود تبدیل می‌کند. این پایگاه جامع، از نظر تاریخی اهمیت بی‌نظیری دارد و انبوهی از شواهد مستند درباره ابعاد از تجربه بهائیان در ایران را ارائه می‌دهد.

موارد ثبت شده در آرشیو اسناد بهائی‌ستیزی، شباهتی عمیق دارد با وقایع اخیر ایران که در آن بخش وسیع‌تری از جمعیت کشور در حال تجربه آزار و اذیت و رنجی هستند که بهائیان برای دهه‌ها متحمل شده‌اند.

بیانیه مطبوعاتی جامعه جهانی بهائی

دفن اجباری متوفیان بهائی در گورستان خاوران چهار بهائی در این رابطه دستگیر شدند

۴ مه ۲۰۲۳

مایه تأسف و رنج عمیق جامعه جهانی بهائی است که در بحبوحه رنج و مشکلات گسترده مردم ایران، مسعود مومنی مأمور وزارت اطلاعات، به دفن اجباری متوفیان بهائی بدون اطلاع خانواده‌هایشان و بدون رعایت آداب کفن و دفن بهائی ادامه می‌دهد.

اکنون خبر دفن چهار بهائی دیگر به این روش بی‌رحمانه - به دنبال دو مورد قبلی در پایان مارس - دریافت شده است. سه جسد دیگر در سردخانه هستند در حالی که خانواده‌های آنان همچنان به تلاش خود برای دفن آبرومندانه عزیزان‌شان ادامه می‌دهند.

در اقدامی کینه‌جویانه، سه نفر که سال‌ها در آرامستان بهائیان به سایر هم‌کیشان خود کمک می‌کردند به اسامی آقایان منصور امینی، ولی‌الله قدمیان و عطاءالله ظفر توسط وزارت اطلاعات دستگیر شده‌اند. علاوه بر این، اعضای یکی از خانواده‌ها که سعی می‌کرد مسائل کفن و دفن را از راه‌های قانونی حل کند در بازداشت به سر می‌برد. دستگیری خانم شادی شهیدزاده بدنبال مراجعه او به مقامات حکومت برای درخواست اجازه دفن مادر بزرگش با رعایت آداب بهائی بوده است.

آقای مومنی مبالغه‌گراfi را درخواست می‌کند تا به بهائیان اجازه دهد عزیزان خود را در آرامستانی که متعلق به خود آن‌ها است دفن کنند. این درخواست که مورد قبول خانواده‌ها قرار نگرفته است تنها به صورت شفاهی مطرح شده و آقای مومنی تاکنون هیچ سند رسمی مکتوبی ارائه نکرده است. مشخص نیست که این مبالغه‌گراف باید به وزارت اطلاعات، به اداره دیگری و یا به شخص آقای مومنی پرداخت شود.

آقای مومنی در هفته‌های اخیر مجموعاً شش شهروند بهائی را به این شیوه دفن کرده است. افزون بر این، او بهائیان متوفی را در قبرهای باریکی دفن کرده و حداقل در یک مورد دو جسد را در یک قبر قرار داده. این دفن‌ها در محل گور دسته‌جمعی خاوران، محل دفن هزاران زندانی سیاسی و عقیدتی اعدامی دهه ۸۰ انجام می‌شود. دو سال پیش حکومت ایران تلاش کرده بود بهائیان را مجبور به دفن متوفیانشان در این قبرستان کند که با اعتراض های جهانی علیه این اقدام مواجه شد.

سیمین فهندژ، نمایندهٔ جامعهٔ جهانی بهائی (BIC) در سازمان ملل گفت: «اقدام ظالمانهٔ دفن اجباری و دستگیری ناعادلانه این چهار بهائی بی‌گناه حقیقتاً باورکردنی نیست. خانواده‌هایی که در سوگ مرگ عزیزان خود غمگین و عزادار هستند، اکنون بار مضاعفی را بر دوش می‌کشند، از دفن عزیزانشان با رعایت آداب بهائی در قبرستان خودشان منع می‌شوند، و در مواردی مشاهده می‌کنند که خانواده و هموطنان بهائی‌شان برای احقاق حقوق اولیه خود به سادگی بازداشت می‌شوند. این سنگدلی و بیرحمی باید متوقف شود.» بهائیان بیش از چهار دهه است که با مشکلات کفن و دفن مواجه بوده‌اند. گورستان‌های آنها ویران شده، قبرها هتک حرمت شده و خانواده‌ها حتی از زیارت آرامستان‌ها منع شده‌اند، همه اینها بخشی از آزار و اذیت سیستماتیک دولت ایران بر جامعه بهائی است.

پیشینه:

در آوریل ۲۰۲۳، جامعهٔ جهانی بهائی (BIC) گزارش داد که در اقدامی بی‌رحمانه و شنیع، مسعود مومنی، مأمور وزارت اطلاعات که در آوریل ۲۰۲۱ کنترل قبرستان متعلق به بهائیان در تهران را به دست گرفته بود، یک بهائی متوفی را بدون اطلاع خانواده و بدون اجرای مراسم کفن و دفن بهائی در قبرستان خاوران در نزدیکی تهران دفن کرد. این مأمور از خانوادهٔ متوفی خواسته بود که برای دفن در زمین‌هایی که تا پیش از این در مالکیت و مدیریت جامعهٔ بهائی بود، هزینهٔ گزافی بپردازند. او خانواده را تهدید کرده بود که عدم برآورده کردن خواسته‌هایش منجر به دفن متوفی در محلی در مجاورت قبرستان بهائیان خواهد شد که قبلاً توسط دولت برای دفن زندانیان سیاسی اعدامی استفاده شده است.

اسامی شش بهائی متوفی، آقایان بهزاد مجیدی، عزت الله صدفی، خانم عزت ضرغامی، خانم فیروزه اخترخاوری، خانم مریم معینی‌پور، خانم درنا مولایی (بابایی) که تا به امروز توسط آقای مومنی در گور دسته‌جمعی خاوران به خاک سپرده شده‌اند.

همان مأمور اطلاعات، خانوادهٔ متوفی دیگری را تهدید کرده که در صورت امتناع از پرداخت هزینهٔ درخواستی، این متوفی را نیز به همان شکل دفن خواهند کرد. دو سال پیش، به عنوان بخشی از کارزار سیستماتیک ۴۳ ساله برای آزار و اذیت بهائیان، مقامات ایران از استفادهٔ بهائیان از قسمتی از قبرستان خاوران که متعلق به خود آنان بود ممانعت کرده و از بهائیان خواستند از زمین مجاور استفاده کنند که قبلاً به عنوان گور دسته‌جمعی استفاده شده بود.

بهائیان به احترام کشته‌شدگان و خانواده‌های داغ‌دیدهٔ آنها از این کار خودداری کردند.

قبل از انقلاب، جامعهٔ بهائی تهران صاحب آرامستانی زیبا و برازنده به مساحت حدود ۸۰۰۰۰ متر مربع بود. در سال ۱۹۸۰، این آرامستان مرکزی بهائیان در تهران مصادره شد. سپس دولت با برداشتن سنگ قبرها و فروش سنگ‌های ارزشمند، محل دفن بیش از ۱۵ هزار بهائی را با خاک یکسان کرد. در دههٔ ۱۹۹۰، با نیش قبر اجساد و بار کردن آن‌ها به شکل خفت‌باری در کامیون‌ها، این آرامستان مورد هتک حرمت بیشتری قرار گرفت. بعد از آن بود که زمین را با بولدورز برای ساخت «فرهنگسرای خاوران» یکدست کردند.

مدیرعامل سازمان بهشت زهرا (نهاد مدیریتی قبرستان بزرگ خاوران تهران) بعدتر اعلام کرد که قطعه زمینی به مساحت ۲۷۰۰۰ متر مربع که پیش از این جامعهٔ بهائی اقدام به خرید آن به منظور احداث گورستان نموده بود، بدون تسهیلات و به صورت قانونی به این جامعه واگذار شده است. پس از انتقال زمین به جامعهٔ بهائی، بهائیان فداکارانه فضای سبز باز، سردخانه و غسل‌خانه، دیوار اطراف و دروازه‌های ورودی و خروجی را در جادهٔ خاوران توسعه دادند. سایر جوامع اقلیت نیز آرامستان‌های جداگانه‌ای در این محل وسیع‌تر دارند. آرامستان جدید بهائیان در همین مجموعهٔ وسیع‌تر در کنار آرامستان ارامنه و در مجاورت گور دسته‌جمعی قربانیان سیاسی قرار دارد. قبرستان خاوران تهران آرامگاه هزاران قربانی سیاسی است که در دههٔ ۱۹۸۰ توسط جمهوری اسلامی کشته شده و در گورهای دسته‌جمعی دفن شدند.

تلاش برای دریافت مبالغ گزاف از بهائیان داغدار برای استفاده از آرامستان متعلق به خودشان در تهران و دفن متوفی آن‌ها در گور دسته‌جمعی دههٔ ۱۹۸۰ تلاشی برای پاک کردن خاطرهٔ هزاران قربانی سیاسی و وارد کردن آسیب های بیشتر به جامعهٔ ستم‌دیدهٔ بهائیان ایران است. دولت ایران از زمان انقلاب اسلامی ۱۹۷۹ تا کنون همواره موانعی در جهت کفن و دفن بهائیان ایجاد کرده و در بعضی موارد به طور کلی از آن ممانعت کرده است. در آداب کفن و دفن بهائی با متوفی با وقار و احترام رفتار شده و در هنگام دفن دعای خاصی خوانده می‌شود که هیچ یک از این شرایط در مورد این شش نفر رعایت نشد.

بهائیان از سال ۱۹۷۹ به طور سیستماتیک در ایران مورد آزار و اذیت قرار گرفته‌اند، از جمله با بازداشت خودسرانه، محکومیت به حبس با اتهامات بی‌اساس، محرومیت از تحصیل و امرار معاش، مصادره و تخریب خانه‌هایشان، مورد تهمت و افترا قرار گرفتن از طریق نفرت‌پراکنی و هتک حرمت آرامستان‌هایشان که همه بخشی از کارزار حکومت برای تخریب جامعهٔ بهائی ایران بوده است.